

Lovforslaget skal indeholde regler, der

a) fastslår myndighedernes vejlednings- og bistandspligt over for borgerne i forbindelse med en sags rejnsning.

b) fastslår, under hvilke omstændigheder en person i den offentlige administration har en sådan interesse i eller tilknytning til den enkelte sag, at han ikke bør beskæftige sig med den.

c) fastlægger omfanget af myndighedernes pligt til at forberede og fremskaffe de nødvendige oplysninger i en sag, før en afgørelse træffes.

d) sikrer, at en sag ikke afgøres, før der er givet parten meddelelse om, hvilke oplysninger der findes i sagen, og der er givet parten adgang til at udtale sig.

e) fastslår skriftlighed som princip for myndighedernes afgørelser.

f) fastslår myndighedernes pligt til i afgørelsen at anføre de grunde, som har været bestemmende for afgørelsen.

g) fastslår myndighedernes pligt til i deres afgørelser at oplyse om klageadgang, klagefrist og den nærmere fremgangsmåde ved klage.

h) fastslår myndighedernes pligt til snarest muligt efter, at en afgørelse er truffet, at underrette den eller dem, som afgørelsen vedrører.“

Om baggrunden for forslagets fremsættelse skal anføres følgende fra bemærkningerne:

„Forslaget skal ses som et led i bestræbelserne på at skabe en større retssikkerhed for borgerne og samtidig medvirke til, at borgerne bedre kan gøre sig bekendt med deres rettigheder over for den offentlige forvaltning, hvad enten det er stat, amt eller kommune.

Regler, der i dag normerer den administrative sagsbehandling, findes — i modsætning til retsplejens regler — ikke samlet i en enkelt lov. Derimod findes mange, men uensartede, lovbestemmelser, ligesom et stort antal refererer sig til de øvrige retskilder — retssædvane, retspraksis, administrativ praksis og analogislutninger — hvilket betyder, at reglernes eksistens kun med uforholdsmæssig stort besvær for borgerne kan komme til disses kundskab og dermed muliggøre en kontrol med forvaltningen.

Forslaget tilsigter kun at fastslå de hovedprincipper, som et kommende lovforslag skal indeholde. Dette betyder bl. a., at forslaget ikke fastsætter den nødvendige sondring mellem generelle forskrifter og konkrete afgørelser og reglernes anvendelse på disse afgørelser.“